

— piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta 1. punkta pārkāpums;
- 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, 62. noteikuma 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 2. jūnijā – Daico International/EUIPO – American Franchise Marketing (“RoB”)**(Lieta T-356/17)**

(2017/C 239/82)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Daico International BV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis – M. Kassner, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrsa procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: American Franchise Marketing Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “RoB” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 5 752 324

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 21. marta lēmums lietā R 1405/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta 1. punkta pārkāpums;
- 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, 62. noteikuma 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 31. maijā – Mubarak/Padome**(Lieta T-358/17)**

(2017/C 239/83)

*Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kaira, Ēģipte) (pārstāvji – B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, M. Rushton un C. Enderby Smith, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2017. gada 21. marta Lēmumu (KĀDP) 2017/496, ar ko groza Lēmumu 2011/172/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē (turpmāk tekstā – “Apstrīdētais lēmums”; OV 2017, L 76, 22. lpp.), un Padomes 2017. gada 21. marta Īstenošanas regulu (ES) 2017/491, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 270/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē (turpmāk tekstā – “Apstrīdētā regula”; OV 2017, L 76, 10. lpp.), ciktāl tie ir piemērojami prasītājam;
- atzīt, ka Padomes 2011. gada 21. marta Lēmuma 2011/172/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē (turpmāk tekstā – “Lēmums”; OV 2011, L 76, 63. lpp.), 1. panta 1. punkts un Padomes 2011. gada 21. marta Regulas (ES) Nr. 270/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē (turpmāk tekstā – “Regula”; OV 2011, L 76, 4. lpp.) 2. panta 1. punkts nav piemērojami, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, un līdz ar to atcelt Lēmumu (KĀDP) 2016/411, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītāja tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Lēmuma 1. panta 1. punkta un Regulas 2. panta 1. punkta prettiesiskums, jo a) tiem neesot derīga juridiskā pamata un/vai b) tajos esot pārkāpts samērīguma princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome, uzskatot, ka tiesvedība Ēģiptē atbilst pamata cilvēktiesībām, esot pārkāpusi prasītājam LES 6. pantā, to aplūkojot kopsakarā ar tā 2. un 3. pantu, un ES Pamattiesību hartas 47. un 48. pantā paredzētās tiesības.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome, uzskatot, ka bija izpildīts kritērijs, lai prasītājam piemērotu Lēmuma 1. panta 1. punktu un Regulas 2. panta 1. punktu, esot pieļāvusi kļūdas vērtējumā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību, tiesības uz labu pārvaldību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. It īpaši Padome neesot rūpīgi un objektīvi pārbaudījusi, vai apgalvotie iemesli, ar kuriem it kā tiek attaisnota atkārtota iekļaušana sarakstā, ir bijuši pamatoti atbilstoši prasītāja pirms atkārtotās iekļaušanas sarakstā iesniegtajai informācijai.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome neattaisnoti un nesamērīgi esot pārkāpusi prasītāja pamattiesības, tostarp tiesības uz viņa īpašuma aizsardzību un reputāciju. Apstrīdētā lēmuma un Apstrīdētās regulas ietekme uz atbildētāju esot tālejoša – gan saistībā ar viņa īpašumu, gan viņa reputāciju visā pasaulē. Padome neesot pierādījusi, ka prasītāja aktīvu un saimniecisko resursu iesaldēšana būtu saistīta vai attaisnota ar likumīgu mērķi, un vēl jo vairāk tā neesot pierādījusi, ka šī iesaldēšana būtu samērīga ar šādu mērķi.

Vispārējās tiesas 2017. gada 24. aprīļa rīkojums – *Ipuri/EUIPO – van Graaf* (“IPURI”)

(Lieta T-226/16) ⁽¹⁾

(2017/C 239/84)

Tiesvedības valoda – vācu

Ceturtais palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 232, 27.6.2016.